

044 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Mit de bôôt naer Gurrekom

"Waer gonge jullie vroeger mit vekansie naer toe, Opao?", vroeg m'n zeuntjie 's an m'n vaoder. "Mit de vakansie, jonge", zeed-ie lachend, "dat was t'r vroeger niet bij hoor! We hadde wel drie weke 'grôôte' vekansie, maor erges naer toe gaon? Dà kè-je glôôve! Weet-jie wat ons êênigste uitstappie in die weke was? 'n Daechie naer Gurrekom". Moeder zee dan tege vaoders: "Wat denk-ie Kees, zouwe we zaeterdag 's mit de jonges in Gurrekom gaon kijke voor nieuwe paksies?" Nou, dat was fêest voor ons toe we dat hoorde, dat begriip-ie, want zô dikkels kreges we gêen nieuwe klere hoor!

As 't dan aaindelijk zaeterdag was, wazze we al voor dag en dauw op. We gonge dan mit de Fop Smit raoderbôôt hêêlemael naer Gurrekom. Dat was voor ons iets hêêl bizonders, net zô as dat-jie tegewoordig mit 't vliegtuig naer Engeland gaot. We zeeje Fop Smit-bôôt, maor zô hiettende de rederij waer de bôôte van wazze. 't Wazze raoderbôôte en ze vaerde tusse Rotterdam en Gurrekom. Êen hiette 'Paul Kruger' en 'n aandere hiette 'President Steijn'. En dan wazzen d'r glôôf ik nog meer. De bôôte lagge op vier plekke aan. Wij gonge aan 't Beneejeveer aan boord, vlak bij School V, 't 'Blaauweschool', zeeje ze ok wel. Wij weunde daer in de buurt, om persies te zijn in de Kerremelkstoep. Gijs de veerman kon ons niet zien of luchte, want we haolde daer nogal 's kattedwaod uit. As we in de buurt van de staaiger kwamme, vloekte-die ons d'n dijk op. Deuze keer wazze we al hêêl vroeg bij 't veer, veul vroeger dan de ouwelo. Maor Gijs kon ons nou niet wegsture, want we zeeje dat we mit de bôôt mee mosse. Zô 'n raaisie mit de Fop Smit was 'n hêêle belevenis en dat we onderweg nog 'n krentebol kreges was hêêlemael iets bizonders.

De bôôt was nog maor goed en wel van de kant of we vroege moeders al om de krentebol. "Ja", zee ze, "strakkies hoor! We zitte nog maor net op de bôôt". Haalverwege de raais kreges we 'n haalve, d'n aandere helft kreges we toe we trug gonge. 'k Weet nog as d'n dag van gistere dat toe de bôôt bij 't veer 'Uitbraaiding' aanlag, d'r 'n man mit 'n jongchie op de staaiger stong. Dat jong was wat jonger as wij; toe-die over de lôôplank mos begon dat jong zô hard te schrette en tege te stribbele dat z'n vaoder de grôôtste moeite had om 'm an boord te krijge. En daer bleef-tie maor deur brulle. 't Was zô aarg dat z'n vaoder z'n aage schaomde en bij het veer "Gasfebriek" van de bôôt afstapte. Laeter hoorde ik dat ze ok naer Gurrekom mosse en naer de Kaarkbuurt trug zijn gaon lôôpe. Dat jong was zô verschrikkelijk bang van die draaiende raoderwiele dat 'r gêen goed gaeren mit 'm te spinne was.

Aaindelijk wazze we in Gurrekom. Moeder koch dikkels bij 'De Parredijsveugel' daer kò-je goed kôôpe zee ze aaltijd. We mosse eerst passe voor de maet, maor 't eerste wat we deeje, was kijke of t'r aan de binnekant van 't jassie 'n plaetjie zat, want dat mos t'r echt wel in zitte. De winkeljuffrouw mos t'r om lache en zee dat 'r in ieder jassie 'n plaetjie kwam. Dat plaetjie was van 'n geborduurde veugel, mit anderande kleure. En zô kreges we 'n pak uit 'De Parredijsveugel' en gonge we mit de bôôt weer trug. Zô 'n dag was 'n fêest hoor!

Onze pakke ginge de kast in en moeder zee: "As 't maarge mooi weer is mag-ie 't aan". 't Was 's oches nog nie êêns hêêlemael licht of we honge al mit onze kin op 't randjie van 't dakraompie om te kijke wat voor weer 't was. Was 't bewolkt, dan zee moeder: "Eerst mor 's afwachte wat 't weer vanmiddag doet". As dan 's middags de zon deur de wolke kwam, mogge we ons nieuwe pak aan. "En niet mit-jie hande in de zakke", zee moeder dan. "Ja, 'k weet 't aalemael nog hêêl goed hoor", zee opao dan lachend. "En we wazze gelukkig, we wisse ommers nie beter".